

Cruciadele-partea 2

Ordinul Ospitalierilor, sau al Sfantului Ioan (Ioanitorilor), constituit in 1137, e denumit astfel dupa spitalul din Ierusalim, consacrat ingrijirii pelerinilor grav bolnavi. Instalat din 1291 la Rados, apoi la Malta, este cunoscut astazi sub denumirea de Ordinul Cavalerilor de la Malta.

Aceste doua ordine au fost infiintate de calugarii francezi. Ordinul Cavalerilor Teutoni, infiintat in 1190 la Sfantul Ioan de Acera de colonia germana din Lbeck si Bremen s-a organizat, din 1198, in maniera militara, actiunea lor misionara indreptandu-se nu spre Palestina, ci spre paganii din Europa Orientală. De altfel, cucerind Prusia, slujitorii acestui ordin aveau sa creeze in prima jumatate a secolului al XIII-lea Statul Teuton.

Cruciadele a II-a (1147-1149), a III-a (1190-1192) si a IV-a (1202-1204) aveau sa culmineze cu luarea cu asalt a Constantinopolului (1204), fapt ce a avut drept urmare desfiintarea Imperiului Bizantin si impartirea lui in mai multe state: Imperiul Latin de Rasarit condus de Balduin de Flandra si Niceea, Epirul, Trapezuntul. Beneficiarul principal al acestui jaf, al acestei "crime istorice", cum a fost numita aceasta a IV-a Cruciada, a fost Venetia, care a obtinut posesiuni numeroase in Constantinople si in Creta.

Efectul final al acestei Cruciade a fost ruptura definitiva, ireconciliabila, a unitatii crestine. Dupa 1268, statele din Orient, in afara de Cipru, au fost recucerite rand pe rand de musulmani, in numele "Razboiului Sfant". Castigul acestor cruciade a fost contactul dintre doua civilizatii (crestina si musulmana) care s-au influentat reciproc.

Lucrari excelente despre cruciade sunt realizate de istoricii J.F. Michaud, N. Iorga, R. Gransset, P. Alphandery. A.S. Atiya, J. Saunderris s.a.